

تَجَرُّعٌ / تجرع (ش.ش)

تَجَرُّعٌ / تجرع (ش.ش) وضعیتی است برای استفاضهٔ علم از مبدا آن و عبارت از این است که علم جرعه جرعه در کام ذهن و جان متعلم قرار می گیرد. زیرا گنجانهٔ متعلم بی نهایت نیست، اما گسترهٔ علم بی نهایت است. تجرع در الهامات که دریافت قطعه ای معرفت بطور دفعی است، نیز جریان دارد.

“چون در الهام اگر چه دفعیت وجود دارد، اما باز تا قطعه بعدی فاصله ای که رخ می دهد و همین هم تجرع نام دارد. نمی دانیم تجرع ذاتی تعلم است یا نه. البته امحاء تجرع ممتنع نیست و لذا شاید عرض لازم تعلم نباشد.”